

Sygn. akt VII U 68/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Michalska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2019 r. w Warszawie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 14 listopada 2017 r. i z dnia 20 lutego 2018 r., znak: (...) -2017

1. umarza postępowanie w zakresie w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona decyzją z dnia 15 grudnia 2017 r.
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VII U 68/18

UZASADNIENIE

M. M. w dniu 11 grudnia 2017 r. złożył w Sądzie Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odwołanie od decyzji z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017, wydanej w przedmiocie ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. W uzasadnieniu odwołania od decyzji ubezpieczony wskazał, że kapitał początkowy powinien być ustalony na nowo z uwzględnieniem wszystkich dostarczonych dokumentów. Podniósł, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonując ustalenia kapitału początkowego oraz podstawy wymiaru emerytury pominął okres jego zatrudnienia oraz kwoty faktycznie otrzymanych wynagrodzeń w latach 1997-2005. W ocenie odwołującego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych całkowicie pominął także fakt, że w latach 1973-1975 odbywał on zasadniczą służbę wojskową, który to okres również został pominięty przy ustalaniu kapitału początkowego, pomimo tego, że okoliczność ta została potwierdzona w jego legitymacji ubezpieczeniowej. Stwierdził, że za wszystkie okresy zatrudnienia zostały odprowadzone składki na ubezpieczenia społeczne. W związku z powyższym organ rentowy powinien uwzględnić całą dokumentację pracowniczą załączoną do akt sprawy, w tym wpisy zawarte w legitymacji ubezpieczeniowej, dotyczące okresu jego zatrudnienia po 1996 r., jak również okres odbywania zasadniczej służby wojskowej w latach 1973-1975. Zdaniem odwołującego, konsekwencją powyższego będzie uznanie, że spełnia on wszystkie warunki niezbędne do ponownego ustalenia kapitału początkowego oraz przeliczenia świadczenia emerytalnego (odwołanie z dnia 11 grudnia 2017 r. k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w dniu 15 stycznia 2018 r. zajął stanowisko w sprawie i wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 477¹³ k.p.c. w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja z dnia 14 listopada 2017 r. została zmieniona przez decyzję z dnia 15 grudnia 2017 r., znak: (...)–2017 oraz o oddalenie odwołania w pozostałej części na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., także w przypadku rozszerzenia odwołania na decyzję z dnia 15 grudnia 2017 r.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...)–2017, prawidłowo ustalił wartość kapitału początkowego ubezpieczonego M. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr: 237, poz. 1142) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Ponadto § 27 rozporządzenia stanowi, że dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanego powinny być dołączone do wniosku w oryginale. Wyjątek od tej zasady stanowi § 28 ust. 1 rozporządzenia, zgodnie z którym środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy. Organ rentowy zaznaczył, że ustalił wysokość kapitału początkowego w oparciu o dokumenty załączone do wniosku z dnia 3 października 2017 r. oraz na podstawie potwierdzenia ubezpieczenia społecznego dla celów emerytalno-rentowych we własnym zakresie. Jednocześnie z uwagi na brak dokumentu potwierdzającego okres odbywania służby wojskowej, tj. zaświadczenia z Wojskowej Komendy Uzupełnień, czy też książeczki wojskowej, organ rentowy nie uwzględnił okresu od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. Dodał, że w dniu 21 listopada 2017 r. ubezpieczony złożył dodatkowe dokumenty tj. świadectwa pracy i listy wynagrodzeń. Z tego względu do stażu pracy ubezpieczonego został zaliczony okres od dnia 4 lipca 1990 r. do dnia 16 lipca 1990 r., jako okres składkowy, co zwiększyło wartość kapitału początkowego o kwotę 260.400,00 zł. Zostały również uwzględnione wynagrodzenia z listy płac za lata 1994-1995. W związku z powyższym w dniu 15 grudnia 2017 r. została wydana decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. Wskazując na powyższe okoliczności, organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego przeliczenia kapitału początkowego stwierdzając, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (odpowiedź na odwołanie z dnia 15 stycznia 2018 r. k. 4-5 a.s.).

M. M. w dniu 9 lutego 2018 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 grudnia 2017 r., znak: (...)–2017, wydanej w przedmiocie ponownego ustalenia kapitału początkowego. W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczony podniósł te same zarzuty i argumenty, które wyartykułował w swoim odwołaniu od decyzji z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...)–2017. Odwołujący jeszcze raz podkreślił, że organ rentowy dokonując ustalania kapitału początkowego oraz podstawy wymiaru emerytury pominął okres jej zatrudnienia oraz kwoty faktycznie otrzymanych wynagrodzeń w latach 1997-2005, a także 2006-2009 oraz nie uwzględnił okresu odbywania przez niego czynnej służby wojskowej w latach 1973-1975. W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 kwietnia 2018 r. organ rentowy wskazał, że z uwagi na przedłożenie przez ubezpieczonego zaświadczenia z Wojskowej Komendy Uzupełnień (...) o odbywaniu czynnej służby wojskowej w okresie od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. okres ten został zaliczony do stażu pracy odwołującego, jako okres składkowy stosownie do treści art. 174 ust. 2 w związku z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł także, że zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, do kwoty 85.528,00 zł, stanowiącej podstawę obliczenia podatku, podatek dochodowy wynosi 18%, natomiast kwota składki zdrowotnej wynosi 9% podstawy jej wymiaru. Na tej podstawie organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na uwzględnienie okresu służby wojskowej w decyzji z dnia 20 lutego 2018 r., zaś w pozostałym zakresie o oddalenie

odwołań (odwołanie z dnia 9 lutego 2018 r. k. 3-4, odpowiedź na odwołanie z dnia 12 kwietnia 2018 r. k. 5 – akta sprawy o sygn. VII U 503/18).

Zarządzeniem z dnia 2 maja 2018 r., na podstawie art. 219 k.p.c., nastąpiło połączenie do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia obu spraw zainicjowanych odwołaniami M. M. (zarządzenie z dnia 2 maja 2018 r. k. 7 - akta sprawy o sygn. VII U 503/18).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. M., urodzony w dniu (...), w okresie od dnia 23 marca 1973 r. do dnia 31 lipca 1976 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Żerańskiej Fabryce (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku elektromontera, tj. prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. W trakcie powyższego zatrudnienia, tj. w okresie od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. ubezpieczony pełnił czynną służbę wojskową w Wojsku Polskim oraz odbył krótkotrwałe ćwiczenia wojskowe w okresach: od dnia 2 września 1977 r. do dnia 30 września 1977 r., od dnia 26 sierpnia 1978 r. do dnia 23 września 1978 r., od dnia 9 maja 1983 r. do dnia 8 czerwca 1983 r. i od dnia 12 maja 1984 r. do dnia 11 czerwca 1984 r. (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 21 października 2013 r. k. 15, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 października 2013 r., tom I a.r., zaświadczenie z dnia 21 grudnia 2017 r. k. 9, tom II a.r.).

W okresie od dnia 11 sierpnia 1976 r. do dnia 31 grudnia 1978 r. ubezpieczony był zatrudniony na analogicznym stanowisku pracy elektromontera w Spółce (...)–6 S.A. z siedzibą w W., a w okresie od dnia 21 kwietnia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1980 r. świadczył pracę na tym samym stanowisku pracy na rzecz (...)Usługowej Spółdzielni Pracy w L.. Następnie w okresie od dnia 23 kwietnia 1985 r. do dnia 24 października 1986 r. ubezpieczony ponownie był zatrudniony w Spółce (...)–6 S.A. z siedzibą w W. na stanowisku elektromontera, a w okresie od dnia 8 sierpnia 1990 r. do dnia 21 września 1990 r. świadczył pracę na rzecz Spółdzielni Pracy (...) z siedzibą w L. w charakterze pomocy stolarza. Od dnia 1 października 1990 r. do dnia 30 czerwca 1992 r. M. M. był natomiast zatrudniony, jako elektromonter w pełnym wymiarze czasu pracy w Centrum Szkolenia Policji w L. (świadczenie pracy z dnia 27 czerwca 2005 r. k. 21, świadectwo pracy z dnia 27 czerwca 2005 r. k. 23, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 28 czerwca 2005 r. k. 25-27, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 września 2009 r. k. 29, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 23 października 1995 r. k. 33, świadectwo pracy z dnia 27 czerwca 2005 r. k. 35-37, świadectwo pracy z dnia 21 września 1990 r. k. 39, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 5 maja 2014 r. i z dnia 5 lutego 2014 r. k. 41-43, tom I a.r.).

W okresach od dnia 8 lipca 1992 r. do dnia 29 listopada 1992 r., od dnia 28 lutego 1993 r. do dnia 3 marca 1993 r., od dnia 5 maja 1993 r. do dnia 3 września 1993 r., od dnia 20 października 1993 r. do dnia 31 grudnia 1993 r. i od dnia 25 lutego 1994 r. do dnia 14 czerwca 1994 r. ubezpieczony M. M. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. w charakterze osoby bezrobotnej z prawem do pobierania zasiłku. Następnie w okresie od dnia 20 października 1993 r. do dnia 20 lutego 1994 r. wykonywał pracę na rzecz (...) – Piekarnie Sp. z o.o. w N. na stanowisku elektromechanika. W okresach od dnia 22 lutego 1995 r. do dnia 14 maja 1996 r. i od dnia 19 listopada 1996 r. do dnia 8 kwietnia 1997 r. ubezpieczony ponownie był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. w charakterze osoby bezrobotnej, a następnie od dnia 15 maja 1996 r. do dnia 16 listopada 1996 r. wykonywał pracę, jako elektromonter w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym (...) z siedzibą w C.. Kolejny okres zatrudnienia ubezpieczonego przypada od dnia 9 kwietnia 1997 r. do dnia 31 maja 2005 r. na stanowisku elektromontera w Fabryce (...) w W.. Ogólny staż pracy ubezpieczonego w zakresie okresów składkowych i nieskładkowych wynosi 20 lat, 6 miesięcy i 15 dni (zaświadczenie z dnia 14 stycznia 2015 r. k. 45, k. 49, k. 53, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 23 stycznia 2004 r. k. 47, zaświadczenie z dnia 28 listopada 2003 r. k. 51, świadectwo wykonywania pracy zaliczonej do pierwszej kategorii zatrudnienia z dnia 31 maja 2005 r. k. 55, zaświadczenia z dnia 8 stycznia 2003 r. k. 57 i z dnia 3 lipca 2009 r. k. 59, zaświadczenie z dnia 29 grudnia 2003 r. k. 61, świadectwo pracy z dnia 22 stycznia 1980 r. k. 65, świadectwo pracy z dnia 4 maja 1993 r. k. 67, legitymacja ubezpieczeniowa k. 77, wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczenia k. 87-95, tom I a.r.).

W dniu 3 października 2017 r. ubezpieczony M. M. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Do powyższego wniosku załączył informację o okresach składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy. Decyzją z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017 Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. ustalił dla wnioskodawcy M. M. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r., powołując w podstawie prawnej ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 39). Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 65,75%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 65,75% przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł określoną w ustawie powołanej w części I decyzji. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął okresy składkowe wynoszące 20 lat, 4 miesiące i 25 dni oraz okresy nieskładkowe w wysokości 6 dni. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 87.061,04 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresów: od dnia 8 lipca 1992 r. do dnia 8 lipca 1992 r., od dnia 31 maja 1994 r. do dnia 14 czerwca 1994 r., od dnia 22 lutego 1995 r. do dnia 22 lutego 1995 r., od dnia 23 lutego 1996 r. do dnia 14 maja 1996 r., od dnia 19 listopada 1996 r. do dnia 19 listopada 1996 r., ponieważ okres zarejestrowania w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku dla osób bezrobotnych po dniu 14 listopada 1991 r. nie jest wymieniony w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r., jako okres składkowy lub nieskładkowy, a także okresów od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r., od dnia 2 września 1977 r. do dnia 30 września 1977 r. i od dnia 25 sierpnia 1978 r. do dnia 23 września 1978 r., tj. okresów odbywania czynnej służby wojskowej z uwagi na brak ich udowodnienia, a także okresów przebywania na urlopie bezpłatnym i okresu od dnia 1 października 1984 r. do dnia 6 października 1984 r. z uwagi na brak opłacenia składki na ubezpieczenia społeczne (wniosek z dnia 3 października 2017 r. k. 1-5, decyzja z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017, k. 97-99, tom I a.r.).

Decyzją z dnia 15 grudnia 2017 r., znak: (...) -2017, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., ponownie ustalił wartość kapitału początkowego M. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 88.427,90 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 66,33%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 66,33% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w części I decyzji ($66,33\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 809,82 \text{ zł}$). Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okres od dnia 4 lipca 1990 r. do dnia 16 lipca 1990 r., jako okres składkowy i po jego potwierdzeniu przyjął do podstawy wymiaru składek dodatkowo kwotę 260.400,00 zł, jak również uwzględnione zostały wynagrodzenia z listy płac za lata 1994-1995. W pozostałym zakresie, organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone na gruncie decyzji z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017 (decyzja z dnia 15 grudnia 2017 r., znak: (...) -2017, k. 141-143, tom I a.r.).

W dniu 28 grudnia 2017 r. ubezpieczony M. M. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę. Do wniosku załączył zaświadczenie z Wojskowej Komendy Uzuppełnień (...), potwierdzające, że w okresie od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. pełnił czynną służbę wojskową, a w okresach od dnia 2 września 1977 r. do dnia 30 września 1977 r., od dnia 26 sierpnia 1978 r. do dnia 23 września 1978 r., od dnia 9 maja 1983 r. do dnia 8 czerwca 1983 r. i od dnia 12 maja 1984 r. do dnia 11 czerwca 1984 r. odbył krótkotrwałe ćwiczenia wojskowe. W rozpoznaniu w/w wniosku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 12 stycznia 2018 r., nr: (...), przyznał M. M. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 stycznia 2018 r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego 65 lat. Organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty, będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Do obliczenia wysokości emerytury organ

rentowy uwzględnił kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji (66.330,46 zł), kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego (330.275,40 zł), kwotę środków zaewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji (30.935,04 zł) oraz średnie dalsze trwanie życia (219,60 miesięcy). Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $(66.330,46 \text{ zł} + 330.275,40 \text{ zł} + 30.935,04 \text{ zł}) / 219,60 = 1.946,91 \text{ zł}$. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła miesięcznie 1.618,69 zł (decyzja z dnia 12 stycznia 2018 r., nr: (...), wniosek z dnia 28 grudnia 2017 r. k. 1-6, tom II a.r.).

Decyzją z dnia 20 lutego 2018 r., znak: (...) -2017, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego M. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 95.214,13 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 74,03%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 74,03% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w części I decyzji. Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okres odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej oraz okres krótkotrwałych ćwiczeń wojskowych: od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. od dnia 2 września 1977 r. do dnia 30 września 1977 r., od dnia 26 sierpnia 1978 r. do dnia 23 września 1978 r., od dnia 9 maja 1983 r. do dnia 8 czerwca 1983 r. i od dnia 12 maja 1984 r. do dnia 11 czerwca 1984 r. Na tej podstawie, organ rentowy ponownie przeliczył wysokość świadczenia emerytalnego ubezpieczonego które wyniosło do wypłaty od dnia 1 kwietnia 2018 r. 2.130,42 zł brutto (decyzja z dnia 20 lutego 2018 r., znak: (...) -2017, k. 17, tom III a.r., decyzja z dnia 27 lutego 2018 r., znak: (...)k. 16-18, tom II a.r.).

Od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017 i z dnia 20 lutego 2018 r., znak: (...) -2017 ubezpieczony M. M. złożył odwołania inicjując tym samym niniejsze postępowanie oraz postępowanie w sprawie o sygn. akt VII U 503/18. Zarządzeniem z dnia 2 maja 2018 r., na podstawie art. 219 k.p.c., nastąpiło połączenie do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia obu spraw zainicjowanych odwołaniami M. M. (odwołanie z dnia 11 grudnia 2017 r. k. 3 a.s., odwołanie z dnia 9 lutego 2018 r. k. 3-4 zarządzenie z dnia 2 maja 2018 r. k. 7 - akta sprawy o sygn. VII U 503/18).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, aktach sprawy o sygn. VII U 503/18, jak również w aktach emerytalno- rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd Okręgowy oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania M. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017 i z dnia 20 lutego 2018 r., znak: (...) -2017 są niezasadne i jako takie podlegają oddaleniu. Ponadto należy wskazać, że umorzeniu podlegało postępowanie w części, w jakiej zaskarżona decyzja z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017 została zmieniona decyzją z dnia 15 grudnia 2017 r. znak: (...) -2017.

Przed przystąpieniem do zasadniczych rozważań prawnych nad istotą niniejszego rozstrzygnięcia, należy odwołać się do przepisów stanowiących jego podstawę materialnoprawną. O wysokości podstawy wymiaru, jako jednego z elementów mających niewątpliwie wpływ na obliczenie kapitału początkowego decyduje wysokość uzyskiwanego przez ubezpieczonego wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w okresie wskazanym do ustalenia tej podstawy. Zgodnie bowiem z treścią art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 39) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenia społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość

kwoty obliczonej według zasad określonych w przepisie art. 174, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z przepisem art. 26 ust. 3. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 1999 r. W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w przepisie art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt. 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt. 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Ponadto zgodnie z art. 174 ust. 3 cytowanej ustawy, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent.

Podkreślenia wymaga także, że ubezpieczonemu, jako osobie urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., przysługuje prawo do emerytury w myśl art. 24 i następnych ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 39). Wymieniony przepis art. 24 wskazuje, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego, co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Zasady obliczania wysokości emerytury określonej w art. 24 zostały ustalone w art. 25 -26 ustawy emerytalnej. W myśl art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 ustawy. Z kolei z art. 25 ust. 1 ustawy wynika, że podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Odnosząc powyższe do realiów rozpoznawanej sprawy, wskazać należy, że istota sporu sprowadzała się między innymi do udowodnienia przez odwołującego, że w okresie od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. odbywał on czynną służbę wojskową, natomiast w okresach od dnia 2 września 1977 r. do dnia 30 września 1977 r., od dnia 26 sierpnia 1978 r. do dnia 23 września 1978 r., od dnia 9 maja 1983 r. do dnia 8 czerwca 1983 r. i od dnia 12 maja 1984 r. do dnia 11 czerwca 1984 r. krótkotrwale ćwiczenia wojskowe. W tym miejscu wskazać należy, że w uchwale z dnia 16 października 2013 r., (II UZP 6/13) Sąd Najwyższy analizował przepis regulujący uprawnienia pracownicze w związku z odbywaniem zasadniczej służby wojskowej obowiązujący w okresie odbywania tej służby przez ubezpieczonego występującego w sprawie – czyli art. 108 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL, obowiązujący w okresie od dnia 29 listopada 1967 r. do dnia 31 grudnia 1974 r. Zgodnie z jego treścią okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy. Na podstawie art. 108 ust. 4 w/w ustawy wydane zostało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44, poz. 318). Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj. w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie. Ubezpieczony odbywał służbę wojskową w trakcie zatrudnienia w Żerańskiej Fabryce (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku elektromontera. Po zakończeniu

służby wojskowej powrócił do w/w zakładu pracy, w którym był zatrudniony nieprzerwanie do dnia 31 lipca 1976 r. Zauważyć należy, że w tym zakresie ubezpieczony składając po raz pierwszy wniosek o ustalenie kapitału początkowego nie załączył zaświadczenia, potwierdzającego okres odbywania przez niego czynnej służby wojskowej oraz ćwiczeń wojskowych. Dopiero w toku postępowania wyjaśniającego, ubezpieczony przedłożył zaświadczenie z Wojskowej Komendy Uzupelnień (...), potwierdzające, że w okresie od dnia 26 kwietnia 1973 r. do dnia 9 maja 1975 r. pełnił czynną służbę wojskową, a w okresach od dnia 2 września 1977 r. do dnia 30 września 1977 r., od dnia 26 sierpnia 1978 r. do dnia 23 września 1978 r., od dnia 9 maja 1983 r. do dnia 8 czerwca 1983 r. i od dnia 12 maja 1984 r. do dnia 11 czerwca 1984 r. odbył krótkotrwałe ćwiczenia wojskowe. Na tej podstawie organ rentowy decyzją z dnia 15 grudnia 2017 r., znak: (...)–2017 ponownie ustalił ubezpieczonemu wartość kapitału początkowego z uwzględnieniem w/w okresów czasu. Okresy te zostały zatem prawidłowo zaliczone przez organ rentowy, jako okresy składkowe przy obliczaniu wysokości emerytury. Jako okres składkowy organ rentowy zaliczył także okres zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 4 lipca 1990 r. do dnia 16 lipca 1990 r. oraz okresy jego zatrudnienia w latach 1994-1995 z uwzględnieniem wysokości wynagrodzenia wskazanego na załączonych listach płac. Odnosząc się natomiast do okresów zatrudnienia odwołującego w latach 1999-2014 (tj. po dniu 1 stycznia 1999 r.), to wskazać należy, że ww. lata istotnie nie zostały uwzględnione przez organ rentowy do ogólnego stażu ubezpieczeniowego przy wyliczaniu kapitału początkowego, ale dlatego tylko, że jest on obliczany na dzień 1 stycznia 1999 r. i uwzględniane są w związku z tym jedynie okresy przypadające przed tą datą. Z kolei w przypadku emerytury, ponieważ organ rentowy obliczał ją wedle nowych zasad, o których była mowa, do stażu pracy jako takiego nie wlicza się, a jedynie uwzględniania się składki zaewidencjonowane na koncie w ZUS. Tak było również w przypadku ubezpieczonego, któremu wyliczając emeryturę, organ rentowy uwzględnił składki za okresy zatrudnienia w takiej wysokości, w jakiej zostały odprowadzone. Powyższa okoliczność wynika wprost ze stanowiska organu rentowego zawartego w decyzjach o przyznaniu emerytury z dnia 12 stycznia 2018 r., nr: (...) i z dnia 27 lutego 2018 r., znak: (...) Z tego względu, w tym zakresie zarzut ubezpieczonego odnośnie nieuwzględnienia okresów zatrudnienia po dniu 1 stycznia 1999 r., okazał się bezzasadny.

Sporne pomiędzy stronami pozostawały także okresy zarejestrowania ubezpieczonego w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, tj. okresy od dnia 8 lipca 1992 r. do dnia 8 lipca 1992 r., od dnia 31 maja 1994 r. do dnia 14 czerwca 1994 r., od dnia 22 lutego 1995 r. do dnia 22 lutego 1995 r., od dnia 23 lutego 1996 r. do dnia 14 maja 1996 r., od dnia 19 listopada 1996 r. do dnia 19 listopada 1996 r. oraz okresy przebywania na urloпах bezpłatnych od dnia 13 grudnia 1978 r. do dnia 31 grudnia 1978 r., od dnia 19 lipca 1986 r. do dnia 19 lipca 1986 r., od dnia 10 października 1986 r. do dnia 10 października 1986 r. i od dnia 13 października 1986 r. do dnia 13 października 1986 r. Odnosnie okresów rejestracji w Urzędzie Pracy w charakterze osoby bezrobotnej, wskazać należy, że stosownie do treści art. 6 ust. 2 pkt. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wyłącznie okres pozostawania bez pracy i pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jest okresem składkowym. Sąd Okręgowy nie znalazł również podstaw do uwzględnienia żądania ubezpieczonego w zakresie zaliczenia mu urloпов bezpłatnych udzielonych przez pracodawcę na podstawie art. 174 § 2 k.p., jako okresów składkowych, czy też nieskładkowych. Wynika to z tego, że urlopu bezpłatnego nie wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Okres taki nie jest także wymieniony w przepisach ustawy emerytalnej w części zawierającej enumeratywne wyliczenia okresów nieskładkowych. Organ rentowy uwzględnił przy tym – w sposób przewidziany obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa - wszystkie okresy zatrudnienia ubezpieczonego przypadające po ustaleniu kapitału początkowego. W tym zakresie, kierując się zasadami dotyczącymi wyliczania emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, organ rentowy wziął bowiem pod uwagę wszystkie należne i opłacone przez pracodawców składki za wskazane okresy zatrudnienia. Dlatego też odwołanie w tej części było bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego M. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...)–2017 i z dnia 20 lutego 2018 r., znak: (...)–2017, o czym orzekł w pkt. 1 sentencji wyroku.

Odnosnie zaś umorzenia postępowania w pkt. 2 wyroku należy wskazać, że umorzeniu podlegało przedmiotowe postępowanie w części, w której zaskarżona decyzja z dnia 14 listopada 2017 r., znak: (...) -2017 została zmieniona decyzją z dnia 15 grudnia 2017 r. znak: (...) -2017.

Zgodnie bowiem z art. 477¹³ § 1 k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd – przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.